14/10/2021

Честваме празника на св. Петка Търновска

Св. преподобна Параскева Епиватска, наричана от нашия народ и Петка Българска, е една от най-обичаните и почитани светици не само в България, но и в целия православен свят.

Живее през XI век, просиява с чудни монашески и аскетични подвизи в светите земи на Палестина и завършва земния си път в родния си Епиват, където нетленните й мощи извършват многобройни чудеса. Оттам започват нейните дълги посмъртни скитания по земите на Балканския полуостров, които я правят „своя“ и за българи, и за сърби, и за румънци, и за гърци…

Освен благочестивия й живот и чудотворните й мощи, за всеправославната почит към св. Параскева голямо значение има и нейното име, което на гръцки означава „петък“. Това е денят на кръстната смърт на Спасителя. Монахинята св. Параскева често се изобразява на икони и стенописи редом със св. Неделя в царски одежди – символ на Възкресението в неделния ден.

Въздигането на посмъртната слава на св. Параскева е свързано с българското царство. Когато Източната римска империя пада под властта на латините (след 1204 г.), мощите на преподобната Петка били пренесени от Епиват в Търново през 1238 г., по времето на цар Йоан Асен II и патриарх Йоаким. Тук преподобната се радва на изключително почитание като покровителка на града и на цялото царство. Тук е написано и най-

вдъхновеното житие на светицата – от св. патриарх Евтимий. В Търново светите мощи остават до падането на българската столица през 1393 г. След това са пренесени в свободния още Бдин, столицата на Видинското царство, но когато османците завладяват и тази твърдина в 1396 г., реликвата отново е пренесена, този път в Белград. След окончателното завладяване и на сръбските земи при султан Сюлейман Великолепни мощите на светицата били пренесени в Цариград в 1521 година.

С благословението на Вселенския патриарх Партений на 13 юни 1641 г. мощите на св. Петка са пренесени в новопостроения храм „Св. Три светители“ в Яш. Храмът е издигнат по времето на крал Василий Лупу и осветен от Молдовския митрополит Варлаам. В тази църква те били съхранявани в готическата зала на Василий Лупу в параклиса, където след избухналия пожар по чудо остават невредими.

На 27 декември 1888 г. с благословението на митрополит Йосиф мощите й са пренесени в новата митрополитска катедрала в Яш, където пребивават и до днес, утвърждавайки храма и града като главен център на поклонничеството в Румъния.

dobrotoliubie.com